

I Retsplejelovens § 398, 2det Stykke, og § 437, 2det Stykke, er der givet en Regel om, at „Ankestævningen skal indeholde en fuldstændig og tydelig Angivelse af Ankegrunden“. Det vil være praktisk talt umuligt at fyldestgøre denne Fordring, hvorfor det ved Ændringsforslag Nr. 11 foreslaas at give en klarere og lettere anvendelig Regel, der fuldt ud fyldestgør enhver berettiget Fordring til Stævningens Indhold.

I Forbindelse hermed stilles Ændringsforslag Nr. 12.

Ved Ændringsforslag Nr. 20 udvides de Tilfælde, i hvilke der skal beskikkes offentlige Forsvarere.

Fra Justitsministeren er modtaget Ændringsforslagene Nr. 3, 5 b, 13—15, 19 og 29, der alle er tiltraadte af Udvalget.

Ændringsforslag Nr. 5 b til § 5 skyldes en Henvendelse fra Den danske Sagførerforening, som nærer Betænkelighed ved, at Forskriften om Anvendelse af Forholdstalsvalg gøres obligatorisk.

Ændringsforslagene Nr. 3 og 29 om nye Paragraffer gaar dels ud paa at forhøje Antallet af de i Retsplejelovens § 108, 2det Stykke, omhandlede Politifuldmægtige, der skal være til Hjælp for Politidirektøren i København ved Paatale af Straffesager, fra 9 til 12, dels paa at forhøje disse Fuldmægtiges Lønning, der ved Lønningslovens § 7, 3die Stykke, er ansat til 3 000 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 400 Kr. til 4 200 Kr., til samme Størrelse som Politimesterlønningerne, saaledes at Halvdelen af Fuldmægtigene lønnes som Politimestre i 1ste Lønningsklasse, Halvdelen som Politimestre i 2den Lønningsklasse.

Under den nye Ordning af Strafferetsplejen vil der ikke blot under den egentlige politimæssige Del af Forbrydelseernes Forfølgning (Efterforskningen), men ogsaa naar Forundersøgelse ved Retten er indledet, blive stillet store Krav til Politiets Initiativ og Dygtighed. Det væsentlige Arbejde med og Hovedansvaret for Bevismaterialets Tilvejebringelse vil komme til

at paahvile Politiet. Er dette ikke sin Opgave voksent, vil det enten let i betænkelig Grad kunne komme til at gaa ud over Retssikkerheden, eller ogsaa vil der opstaa en Fristelse for Domstolene til at vende tilbage til de gamle Undersøgelingsmetoder. Et stærkt Politi er, som ofte før fremhævet, ikke blot nødvendigt af Hensyn til Samfundets Sikkerhed, men byder ogsaa den bedste Garanti for, at de nye Retsplejeprincipper vil blive ført ud i Livet efter deres Hensigt.

I København vil den Del af Politiets Virksomhed under Strafforfølgningen, der udenfor København paahviler Politimestrene, i det væsentlige blive varetaget af de i Retsplejelovens § 108 omtalte Politifuldmægtige. Det er af de ovenfor anførte Grunde af største Interesse, at der er et saadant Antal af disse Fuldmægtige, og at de lønnes paa en saadan Maade, at denne Institution vil kunne komme til at virke paa fuldt forsvarlig Maade. Selv om der ved Københavns Byret, ved hvilken Politifuldmægtigene kommer til at virke, kun vil findes 9 Afdelinger, der beskæftiger sig med Straffesager, maa det dog formenes, at Fuldmægtigenes Antal maa forøges noget udover dette Tal, idet der paahviler Fuldmægtigene meget andet Arbejde vedrørende Strafforfølgningen end at arbejde med de til Retten henviste Sager. Endelig maa man finde, at Fuldmægtigenes Lønning ikke blot af et almindeligt Hensyn til at skabe Mulighed for at faa kvalificerede Kræfter, men paa Grund af deres Virksomheds Art bør være den samme som Politimestrenes.

Ændringsforslagene Nr. 13—15 om nye Paragraffer skyldes Ønske fra Højesteret for de to første Forslags Vedkommende om at faa fjernet Uklarhed i Lovens nuværende Affattelse og for det sidstes Vedkommende om at undgaa det Spild af Kraft, som det betyder, at der i alle skriftlige Sager skal voteres af 9 Dommere.

Ændringsforslag Nr. 19 om en ny Paragraf skyldes Lovforslagets Bestemmelser om Sø- og Handelsretten.